

Nieuwe roeping voor gezin van Klaas-Jan en Anneke

In mei 2024 zijn we met onze vakantie in Zuid-Afrika geëindigd in Pretoria. Na een prachtige vakantie samen met Boaz hebben we in Pretoria de laatste dagen doorgebracht. Waar we al de hele vakantie werden getroffen door de armoede in het land, kwam het op de laatste dag nog meer bij ons binnen. We zagen op de zondag dat er kerkdiensten werden georganiseerd voor de mensen op straat. Dit maakte diepe indruk op ons.

De weken daarna bleef het bij ons hangen. Het land liet ons niet los en ook de plaats Pretoria liet ons niet los. We voelden allebei dat we terug wilden om te ontdekken wat de betekenis daarvan was. We zijn in Augustus terug gegaan om te bidden en te ontdekken wat Gods plan was met deze liefde die we voelden voor de stad, het land en de allerarmsten. We begonnen steeds meer te ervaren dat God ons wilde roepen naar de stad. Dit werd steeds vaker bevestigd. Vooral ook door onze kinderen. Zij hadden er ook over gebeden en waren unaniem: Ze geloofden (net als wij) dat God ons roept om daar te gaan helpen. In Pretoria werden een aantal profetische woorden gedeeld. Onder andere 'koop een huis' en 'een baby'. Het woord "koop een huis" resoneerde bij ons, en bevestigde ons vermoeden dat het gaat om ons daar 'vestigen'. En het woord baby sloot aan bij een eerder gekregen woord dat ging over een boek dat Anneke samen met God in de boekenkast zou opbergen om er een boek uit te halen met onbeschreven bladzijden die de Heer samen zou gaan vullen.

Terwijl we deze roeping ervaren kwamen er in de maanden (vanaf juli) 3 gezinnen op ons pad. Op verschillende en wonderlijke wijze. Deze gezinnen hebben met ons gesproken over het overnemen van ons gezinshuis. Zonder dat we hiernaar op zoek waren, zijn we met deze mensen in contact gekomen. Alle drie de gezinnen zijn het proces ingegaan om met de Driestroom te praten over het overnemen van het gezinshuis.

We vroegen de Heer om ons aan te wijzen welk van deze 3 stellen door Hem werd aangewezen voor ons gezinshuis. We hadden veel vreugde over 1 van de stellen. Het voelde voor ons heel vertrouwd als zij het zouden gaan doen. We gingen gesprekken aan en hadden over en weer zin in het proces. Toch begon zowel bij ons, als bij hen te knagen of zij wel de roeping hadden om óns gezinshuis over te nemen. Of misschien een eigen initiatief. Anneke ervaarde steeds meer onrust. En kreeg in de tussentijd juist steeds meer rust over 1 van de andere stellen. Nog voor uitgesproken was met het gezin met wie we al vergevorderd in gesprek waren, groeide de overtuiging dat we moesten wachten op wie de Heer aan zou wijzen en dat het misschien wel anders is dan het 'logische'. En steeds meer groeide de overtuiging dat het K en A zijn. (We noemen even ivm privacy alleen hun initialen).

We hebben sinds augustus verschillende stappen in geloof gezet. Elke keer als we het gevoel hadden dat God ons vroeg een bepaalde 'move' te maken, kozen we ervoor om dat ook te doen. En elke keer gaf Hij weer kleine aanmoedigingen en zette Hij weer een deur open. We werden hierin gesteund door het verhaal van het volk Israël voor het beloofde land. Waar de priesters de opdracht kregen om samen met de ark hun voeten in de Jordaan te zetten. (terwijl hij nog stroomde) Toen ze dit deden, maakte God een pad. Zo hebben wij het ook meerdere malen ervaren.

Voordat we in 2025 in de meivakantie naar Pretoria gingen hebben we als gezin besloten om weer een stap in geloof te zetten. (al die tijd geloofden we dat we mogelijk voordat het NCMI global equip 2025 start, wij verhuisd zijn. Dit is eind september) We zagen nog niet of het op de korte termijn zou gaan plaatsvinden allemaal, maar als stap in geloof wilden we allemaal met 2 koffers naar Zuid-Afrika gaan om daar 9 koffers achter te laten met onze meest waardevolle spullen. Hier stonden we alle zes achter, en we gingen er vol voor. De week voordat we gingen, hadden we een videobel-afspraak met K en A. Wij wilden heel graag voor onze reis met hen delen dat wij vooral over hén de rust en vrede ervaren. En dat wij denken dat de Heer hen aanwijst voor ons gezinshuis. Zonder dat we druk wilden zetten.

In dit gesprek deelden zij ook welke woorden tot hen zijn gekomen in de afgelopen jaren. Allereerst hebben zij zo'n 4 jaar geleden van hun (schoon)moeder de naam Ruchama op het hart gedrukt gekregen. Ze moesten vooral onthouden dat dát een hele mooie naam is. Ook heeft K zo'n 2 a 3 jaar geleden bij ons huis gelopen en de indruk gekregen dat er iets met het huis is, waar hij voor moest bidden. Hij heeft dat gedaan. Ook bleek hij al meteen nadat wij met Praktijk Raphael gestart waren op een manier aan 1 van de uitgedeelde folders te zijn gekomen. Terwijl er maar heel erg weinig uitgedeeld zijn en vooral ook alleen in Nijkerk(erveen) en zeker niet in Woudenberg. Toch heeft hij dat foldertje al 2 jaar op zak omdat God hem gevraagd heeft daar ook voor te bidden. Voor hen is het dus heel logisch om zowel Ruchama als Raphael over te nemen. Omdat ze het idee hebben dat God het zegt. De extra bevestiging die zij kregen was een profetisch woord waarin de vrouw een duidelijk beeld omschreef van ons gezinshuis en het huis wat we ernaast nog bij huren.

Na de meivakantie hadden we nog steeds geloof voor de timing van eind september. Maar dit leek wel steeds wat moeilijker te worden. Dat is maar een paar maanden immers. In het jaarlijkse gesprek met de directeur hebben we verteld hoe ons proces tot nu toe gaat en zij werd enthousiast om er werk van te maken de overdracht te organiseren vóór de jaarlijkse bbq van de Driestroom op... 20 september. Na zo'n anderhalve week gaf ze terug dat het wel echt een uitdaging werd en dat het

krap werd. We gaven dit in gebed terug aan God. Omdat Hij immers bepaald. En we lieten het weer los.

Wel hadden we sinds half mei de indruk dat de baby waarover geprofeteerd werd in augustus ook iets zou kunnen zeggen over Gods timing. Anneke benoemde aan het einde van de maand mei is het 9 maanden geleden dat God ons duidelijk riep. Alles moest in het verborgene gebeuren. Aanvragen visum, nieuwe mensen ontmoeten om over te kunnen nemen zijn daarin de grootste hobbels. Het zou zomaar kunnen dat vóór het einde van de maand mei zowel duidelijkheid komt over het visum als over de overname. En zo verwonderde het ons niet eens dat op 28 mei duidelijk werd dat de Driestroom wil gaan werken aan een datum voor overname vóórdát de school weer begint. Dus vóór eind augustus. En ook kregen we op 29 mei de brief waarmee we een business visum aan kunnen vragen. Dat is de moeilijkste om te krijgen maar geeft ons ruimte om snel onze permanente verblijfsvergunning aan te vragen. Als hele gezin, ook boven de 18. Alles wat God in het verborgene heeft voorbereid (we moesten het vrij stil houden ivm de gezinshuiskinderen) kan nu in openbaarheid komen. Vanaf de eerste week van juni gaan we aan iedereen vertellen dat Klaas-Jan en Anneke met hun kinderen zo de Here wil gaan emigreren naar Pretoria. Waarschijnlijk eind augustus/begin september.

We gaan met de overwaarde van ons huis een huis kopen waar we ook een guesthouse mee kunnen beginnen. Dit guesthouse heet Charis en verwijst naar de enorme genade van onze God. Het guesthouse zal ons zoals we hopen en verwachten van een inkomen voorzien. Zodat we tijd hebben als gezin om ons in te zetten voor de armoedebestrijding in Pretoria. Inmiddels zijn we al in aanraking gekomen met verschillende initiatieven die aansluiten bij waar wij als gezin van dromen. In Nederland willen we graag een stichting achterlaten die op projectbasis kan ondersteunen in armoedebestrijding en kansen voor kinderen. Verder willen we ons waarschijnlijk ook gaan richten op jongeren die een aantal weken een missiereis kunnen doen om als vrijwilliger te komen helpen. We hebben ideeën genoeg en verwachten dat als we daar eenmaal zitten, de Heer ons wel precies zal vertellen wat Hij van ons wil vragen. Nu wil Hij vooral eerst gehoorzaamheid. En daarin is Hij in het hele proces geweldig trouw (geweest). Wij dienen een levende God die werkelijk álles in Zijn hand heeft!

Nieuwe roeping voor gezin van Klaas-Jan en Anneke

In mei 2024 zijn we met onze vakantie in Zuid-Afrika geëindigd in Pretoria. Na een prachtige vakantie samen met Boaz hebben we in Pretoria de laatste dagen doorgebracht. Waar we al de hele vakantie werden getroffen door de armoede in het land, kwam het op de laatste dag nog meer bij ons binnen. We zagen op de zondag dat er kerkdiensten werden georganiseerd voor de mensen op straat. Dit maakte diepe indruk op ons.

De weken daarna bleef het bij ons hangen. Het land liet ons niet los en ook de plaats Pretoria liet ons niet los. We voelden allebei dat we terug wilden om te ontdekken wat de betekenis daarvan was. We zijn in Augustus terug gegaan om te bidden en te ontdekken wat Gods plan was met deze liefde die we voelden voor de stad, het land en de allerarmsten. We begonnen steeds meer te ervaren dat God ons wilde roepen naar de stad. Dit werd steeds vaker bevestigd. Vooral ook door onze kinderen. Zij hadden er ook over gebeden en waren unaniem: Ze geloofden (net als wij) dat God ons roept om daar te gaan helpen. In Pretoria werden een aantal profetische woorden gedeeld. Onder andere 'koop een huis' en 'een baby'. Het woord "koop een huis" resoneerde bij ons, en bevestigde ons vermoeden dat het gaat om ons daar 'vestigen'. En het woord baby sloot aan bij een eerder gekregen woord dat ging over een boek dat Anneke samen met God in de boekenkast zou opbergen om er een boek uit te halen met onbeschreven bladzijden die de Heer samen zou gaan vullen.

Terwijl we deze roeping ervaren kwamen er in de maanden (vanaf juli) 3 gezinnen op ons pad. Op verschillende en wonderlijke wijze. Deze gezinnen hebben met ons gesproken over het overnemen van ons gezinshuis. Zonder dat we hiernaar op zoek waren, zijn we met deze mensen in contact gekomen. Alle drie de gezinnen zijn het proces ingegaan om met de Driestroom te praten over het overnemen van het gezinshuis.

We vroegen de Heer om ons aan te wijzen welk van deze 3 stellen door Hem werd aangewezen voor ons gezinshuis. We hadden veel vreugde over 1 van de stellen. Het voelde voor ons heel vertrouwd als zij het zouden gaan doen. We gingen gesprekken aan en hadden over en weer zin in het proces. Toch begon zowel bij ons, als bij hen te knagen of zij wel de roeping hadden om óns gezinshuis over te nemen. Of misschien een eigen initiatief. Anneke ervaarde steeds meer onrust. En kreeg in de tussentijd juist steeds meer rust over 1 van de andere stellen. Nog voor uitgesproken was met het gezin met wie we al vergevorderd in gesprek waren, groeide de overtuiging dat we moesten wachten op wie de Heer aan zou wijzen en dat het misschien wel anders is dan het 'logische'. En steeds meer groeide de overtuiging dat het K en A zijn. (We noemen even ivm privacy alleen hun initialen).

We hebben sinds augustus verschillende stappen in geloof gezet. Elke keer als we het gevoel hadden dat God ons vroeg een bepaalde 'move' te maken, kozen we ervoor om dat ook te doen. En elke keer gaf Hij weer kleine aanmoedigingen en zette Hij weer een deur open. We werden hierin gesteund door het verhaal van het volk Israël voor het beloofde land. Waar de priesters de opdracht kregen om samen met de ark hun voeten in de Jordaan te zetten. (terwijl hij nog stroomde) Toen ze dit deden, maakte God een pad. Zo hebben wij het ook meerdere malen ervaren.

Voordat we in 2025 in de meivakantie naar Pretoria gingen hebben we als gezin besloten om weer een stap in geloof te zetten. (al die tijd geloofden we dat we mogelijk voordat het NCMI global equip 2025 start, wij verhuisd zijn. Dit is eind september) We zagen nog niet of het op de korte termijn zou gaan plaatsvinden allemaal, maar als stap in geloof wilden we allemaal met 2 koffers naar Zuid-Afrika gaan om daar 9 koffers achter te laten met onze meest waardevolle spullen. Hier stonden we alle zes achter, en we gingen er vol voor. De week voordat we gingen, hadden we een videobel-afspraak met K en A. Wij wilden heel graag voor onze reis met hen delen dat wij vooral over hén de rust en vrede ervaren. En dat wij denken dat de Heer hen aanwijst voor ons gezinshuis. Zonder dat we druk wilden zetten.

In dit gesprek deelden zij ook welke woorden tot hen zijn gekomen in de afgelopen jaren. Allereerst hebben zij zo'n 4 jaar geleden van hun (schoon)moeder de naam Ruchama op het hart gedrukt gekregen. Ze moesten vooral onthouden dat dát een hele mooie naam is. Ook heeft K zo'n 2 a 3 jaar geleden bij ons huis gelopen en de indruk gekregen dat er iets met het huis is, waar hij voor moest bidden. Hij heeft dat gedaan. Ook bleek hij al meteen nadat wij met Praktijk Raphael gestart waren op een manier aan 1 van de uitgedeelde folders te zijn gekomen. Terwijl er maar heel erg weinig uitgedeeld zijn en vooral ook alleen in Nijkerk(erveen) en zeker niet in Woudenberg. Toch heeft hij dat foldertje al 2 jaar op zak omdat God hem gevraagd heeft daar ook voor te bidden. Voor hen is het dus heel logisch om zowel Ruchama als Raphael over te nemen. Omdat ze het idee hebben dat God het zegt. De extra bevestiging die zij kregen was een profetisch woord waarin de vrouw een duidelijk beeld omschreef van ons gezinshuis en het huis wat we ernaast nog bij huren.

Na de meivakantie hadden we nog steeds geloof voor de timing van eind september. Maar dit leek wel steeds wat moeilijker te worden. Dat is maar een paar maanden immers. In het jaarlijkse gesprek met de directeur hebben we verteld hoe ons proces tot nu toe gaat en zij werd enthousiast om er werk van te maken de overdracht te organiseren vóór de jaarlijkse bbq van de Driestroom op... 20 september. Na zo'n anderhalve week gaf ze terug dat het wel echt een uitdaging werd en dat het

krap werd. We gaven dit in gebed terug aan God. Omdat Hij immers bepaald. En we lieten het weer los.

Wel hadden we sinds half mei de indruk dat de baby waarover geprofeteerd werd in augustus ook iets zou kunnen zeggen over Gods timing. Anneke benoemde aan het einde van de maand mei is het 9 maanden geleden dat God ons duidelijk riep. Alles moest in het verborgene gebeuren. Aanvragen visum, nieuwe mensen ontmoeten om over te kunnen nemen zijn daarin de grootste hobbels. Het zou zomaar kunnen dat vóór het einde van de maand mei zowel duidelijkheid komt over het visum als over de overname. En zo verwonderde het ons niet eens dat op 28 mei duidelijk werd dat de Driestroom wil gaan werken aan een datum voor overname vóórdát de school weer begint. Dus vóór eind augustus. En ook kregen we op 29 mei de brief waarmee we een business visum aan kunnen vragen. Dat is de moeilijkste om te krijgen maar geeft ons ruimte om snel onze permanente verblijfsvergunning aan te vragen. Als hele gezin, ook boven de 18. Alles wat God in het verborgene heeft voorbereid (we moesten het vrij stil houden ivm de gezinshuiskinderen) kan nu in openbaarheid komen. Vanaf de eerste week van juni gaan we aan iedereen vertellen dat Klaas-Jan en Anneke met hun kinderen zo de Here wil gaan emigreren naar Pretoria. Waarschijnlijk eind augustus/begin september.

We gaan met de overwaarde van ons huis een huis kopen waar we ook een guesthouse mee kunnen beginnen. Dit guesthouse heet Charis en verwijst naar de enorme genade van onze God. Het guesthouse zal ons zoals we hopen en verwachten van een inkomen voorzien. Zodat we tijd hebben als gezin om ons in te zetten voor de armoedebestrijding in Pretoria. Inmiddels zijn we al in aanraking gekomen met verschillende initiatieven die aansluiten bij waar wij als gezin van dromen. In Nederland willen we graag een stichting achterlaten die op projectbasis kan ondersteunen in armoedebestrijding en kansen voor kinderen. Verder willen we ons waarschijnlijk ook gaan richten op jongeren die een aantal weken een missiereis kunnen doen om als vrijwilliger te komen helpen. We hebben ideeën genoeg en verwachten dat als we daar eenmaal zitten, de Heer ons wel precies zal vertellen wat Hij van ons wil vragen. Nu wil Hij vooral eerst gehoorzaamheid. En daarin is Hij in het hele proces geweldig trouw (geweest). Wij dienen een levende God die werkelijk álles in Zijn hand heeft!